

zboží nebo poskytnutí služeb uskutečnilo a která věděla, nebo měla důvody se domnívat, že by daň z přidané hodnoty nebo její část splatná za uvedené dodání zboží nebo poskytnutí služeb, nebo za jakékoli předchozí nebo následné dodání zboží nebo poskytnutí služeb, zůstala nezaplacena, může být spolu s daňovým dlužníkem společně a nerozdílně odpovědná za odvod uvedené daně. Taková právní úprava musí nicméně dodržovat obecné právní zásady, které jsou součástí právního řádu Společenství, a zejména zásadu právní jistoty a zásadu proporcionality.

- 2) Článek 22 odst. 8 šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 2000/65 a směrnice 2001/15, musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje členskému státu přijmout takovou právní úpravu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, že osoba povinná k dani, v jejíž prospěch se dodání zboží nebo poskytnutí služeb uskutečnilo a která věděla, nebo měla důvody se domnívat, že by daň z přidané hodnoty nebo její část splatná za uvedené dodání zboží nebo poskytnutí služeb, nebo za jakékoli předchozí nebo následné dodání zboží nebo poskytnutí služeb, zůstala nezaplacena, může být spolu s daňovým dlužníkem společně a nerozdílně odpovědná za odvod této daně, ani právní úpravu, která stanoví, že osoba povinná k dani může být povinna poskytnout zajištění za platbu uvedené daně, která je nebo by mohla být splatná osobou povinnou k dani, které dodává uvedené zboží nebo poskytuje služby, nebo která jí dodává uvedené zboží nebo poskytuje uvedené služby.

Toto ustanovení naproti tomu nebrání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá jakékoli osobě společně a nerozdílně odpovědné za odvod daně z přidané hodnoty, v souladu s vnitrostátním ustanovením přijatým na základě čl. 21 odst. 3 šesté směrnice 77/388, povinnost poskytnout zajištění za platbu splatné daně z přidané hodnoty.

(¹) Úř. věst. C 273, 6. 11. 2004.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. května 2006 – The Sunrider Corp. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-416/04 P) (¹)

(Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Článek 8 odst. 1 písm. b), čl. 15 odst. 3 a čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 40/94 — Nebezpečí záměny — Přihláška slovní ochranné známky Společenství VITAFRUIT — Námitky majitele národní slovní ochranné známky VITAFRUT — Skutečné užívání starší ochranné známky — Důkaz o souhlasu majitele s užíváním starší ochranné známky — Podobnost mezi výrobky)

(2006/C 165/13)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: The Sunrider Corp. (zástupce: A. Kockläuner, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: S. Laitinen a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 8. července 2004, Sunrider v. OHIM, jímž byla zamítnuta žaloba na zrušení podaná přihlašovatelem slovní ochranné známky „VITAFRUIT“ pro výrobky zařazené do tříd 5, 29 a 32, směřující proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 8. dubna 2002 ve věci R 1046/2000-1, kterým se zamítá odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, kterým se částečně zamítá zápis uvedené ochranné známky v rámci námitkového řízení zahájeného majitelem národní slovní ochranné známky „VITAFRUIT“ pro některé výrobky zařazené do tříd 30 a 32.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) The Sunrider Corp. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 300, 4.12.2004.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 4. května 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Massachusetts Institute of Technology

(Věc C-431/04) (¹)

(Patentové právo — Léčivé přípravky — Nařízení (EHS) č. 1768/92 — Dodatkové ochranné osvědčení pro léčivé přípravky — Pojem „kombinace účinných látek“)

(2006/C 165/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Massachusetts Institute of Technology

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundesgerichtshof – Výklad čl. 1 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 1768/92 ze dne 18. června 1992 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 182, s. 1) – Pojem „kombinace účinných látek léčivého přípravku“ – Léčivý přípravek složený z účinné látky a pomocné látky, která je formou podání účinné látky nezbytnou k vyloučení toxického účinku

Výrok

Článek 1 písm. b) nařízení Rady č. 1768/92 ze dne 18. června 1992 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro léčivé přípravky ve znění vyplývajícím z aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „kombinace účinných látek léčivého přípravku“ nezahrnuje kombinaci dvou látek, z nichž pouze jedna má vlastní terapeutické účinky pro vymezenou indikaci a druhá umožňuje získat lékovou formu léčivého přípravku, která je nezbytná pro terapeutickou účinnost první látky pro tutéž indikaci.

(¹) Úř. věst. C 300, 4.12.2004.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. května 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Magpar VI BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-509/04) (¹)

(Nepřímé daně z kapitálových vkladů — Směrnice 69/335/EHS — Článek 7 odst. 1 písm. b) a bb) — Daň z kapitálu — Osвобоzení — Podmínky — Ponechání si nabytých podílů na společnosti po dobu pěti let)

(2006/C 165/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Magpar VI BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hoge Raad der Nederlanden – Výklad čl. 7 odst. 1 písm. bb) směrnice 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 249, s. 25), vloženého směrnicí Rady 73/79/EHS ze dne 9. dubna 1973, kterou se mění působnost snížené sazby daně z kapitálu pro určité operace restrukturalizace společností v čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 103, s. 13) – Podíly na společnosti, které po fúzi již nejsou vlastněné jinou společností – Lhůta pěti let – Pojem zcizení podílů

Výrok

1) Článek 7 odst. 1 písm. b) a bb) směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů, ve znění směrnic Rady 73/79/EHS ze dne 9. dubna 1973 a 85/303/EHS ze dne 10. června 1985, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud první kapitálová společnost během pěti let po nabytí podílů na druhé kapitálové společnosti v rámci fúze výměnou cenných papírů osvobozené od daně z kapitálu již tyto podíly nevlastní, jelikož druhá společnost byla sama předmětem fúze se třetí kapitálovou společností, a v důsledku toho přestala existovat, přičemž první společnost nabytá protihodnotou podíly na třetí společnosti, podmínka ponechání si původně nabytých podílů po dobu pěti let, která je stanovena v bodě bb) předmětného ustanovení, se nepřenáší na podíly na třetí společnosti vlastněné první společností.

2) Skutečnost, že čl. 7 odst. 1 písm. bb) druhý pododstavec druhá věta směrnice 69/335, ve znění směrnic 73/79 a 85/303, odkazuje na „převod“ podílů vlastněných po operaci osvobozené od daně z kapitálu, není pro účely odpovědi na první otázku relevantní.

(¹) Úř. věst. C 31, 5. 2. 2005.